

СМИРНОВА

Надія Вікторівна

к.е.н., викладач,
Криворізький коледж
Національного авіаційного
університету

УДК 338.984 : 338.45.01

ПРОБЛЕМИ ПЛАНУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА**PROBLEMS OF PLANNING OF INNOVATION AND TECHNOLOGICAL DEVELOPMENT OF THE ENTERPRISE**

Дана стаття присвячена висвітленню та опису можливих проблем планування інноваційно-технологічного розвитку підприємства з послідувачим запропонованим шляхів їх вирішення.

Данная статья посвящена освещению и описанию возможных проблем планирования инновационно-технологического развития предприятия с последующим предложением путей их решения.

This article is devoted to the coverage and description of possible problems of planning the innovation and technological development of the enterprise with the subsequent proposal of ways to solve them.

Ключові слова: планування, інноваційно-технологічний розвиток, трансфер технологій

Ключевые слова: планирование, инновационно-технологическое развитие, трансфер технологий

Keywords: planning, innovation and technological development, transfer of technology

ВСТУП

Планування як відправна ланка діяльності підприємства повинно враховувати всі аспекти його подальшої роботи: від закупівлі сировини і матеріалів до виробництва готової продукції на основі інноваційних технологій. Нажаль, останньому питанню приділяється доволі мало уваги як на рівні окремої господарської одиниці, так і країни в цілому. При цьому забувається відома економічна істина відносно того, що прибуток напряму залежить від якості продукції, а вона, в свою чергу, від інновацій, впроваджуваних підприємством. У відповідності до цього і враховуючи практичну відсутність державного фінансування даного процесу, вище зазначена тема залишається мало дослідженою. Зокрема, проблемі планування інноваційно-технологічного розвитку присвячено роботи Дімітрова І.Л. [1], Мальтійшої Н.С., Зарубіної Ж.М. [4], Кондрашевої І.С., Кіреєвої О.В. [3], які переважно стосуються централізації або децентралізації даного процесу, не надаючи належної уваги причинам, що викликали ту чи іншу проблему. До того ж, певний розгляд даного питання проводиться у Законі України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій» [2].

МЕТА РОБОТИ виокремлення та опис шляхів вирішення проблем планування інноваційно-технологічного розвитку підприємства.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

При написанні статті використано методи синтезу і структурно-логічного аналізу.

РЕЗУЛЬТАТИ

Мінливі умови сьогодення висувають до економік країн і господарюючих суб'єктів, зокрема, принципово нові вимоги щодо формування показників якості продукції, від яких залежить рівень їх конкуренто-

спроможності. Тобто, зважаючи на інтеграцію національної економічної системи у світовий інформаційно-технологічний простір, можна стверджувати, що саме інновації є тим ключовим елементом розвитку продуктивних сил суспільства, який в значній мірі визначає виробничі пріоритети країни. Отже, розвиток вітчизняного інноваційно-технологічного ринку стає невід'ємною складовою державної інноваційної політики.

Зважаючи на особливості вітчизняного технологічного ринку і відповідну нормативно-правову базу, а також беручи до уваги економічну залежність господарсько-виробничої діяльності кожного окремо взятого підприємства і практичну відсутність коопераційних зв'язків між структурними елементами народного господарства, можна зробити висновок, що подальший розвиток національної промисловості залежить від інноваційно-технологічного потенціалу їх складових. В свою чергу, потенціал підприємства визначається практичною якістю його внутрішнього середовища, а саме технологією виробництва, кваліфікацією працівників і ресурсною базою. Окрім того, першочергового значення набуває інформація як інтегруючий елемент, що поєднує внутрішнє і зовнішнє середовище організації. У відповідності до цього, здійснюючи поточне планування виробничо-господарської діяльності, кожне підприємство повинно орієнтуватися на вимоги науково-технічного прогресу. Але, зважаючи на них при плануванні інноваційно-технологічного розвитку можуть виникнути такі проблеми:

1. Невідповідність якісних характеристик внутрішнього середовища вимогам ринку, а саме відсутність працівників відповідної кваліфікації, а також значне моральне зношення основних виробничих фондів, що у сукупності не дозволяє виготовляти якісно нові продукти.

2. Низька мотивація персоналу, переважання зрівнялівки в оплаті праці, замість використання показника оцінки їх ефективності, а саме коефіцієнту трудової участі.

3. Зміна ринкової кон'юнктури в напрямі розвитку і використання інноваційних технологій не може швидко відобразитися у планових показниках діяльності підприємства, виходячи з особливості процедури їх узгодження.

4. Заплановані інноваційно-технологічні зміни у виробництві можуть стати нездійсненими, зважаючи на затримки постачань матеріально-енергетичних ресурсів.

5. Інноваційний продукт, вироблений за якісно новими технологіями, у відповідності до собівартості такого виробництва, виявиться більш вартісним за іноземні аналоги і менш доступним для вітчизняного споживача.

Отже, з метою недопущення вище вказаних проблем, підприємствам слід:

1. Проводити ретельний моніторинг вітчизняного технологічного ринку з метою визначення найбільш

доцільних напрямів технологічного оновлення виробництва.

2. Здійснювати аналіз фінансових можливостей підприємства щодо варіантів оновлення його виробничої бази, обираючи найбільш прийнятний з них.

3. Встановлювати коопераційні зв'язки з підприємствами-розробниками інноваційно-технологічних продуктів або промислово-виробничими об'єктами, що вже впровадили на власній базі відповідні технологічні рішення і мають бажання здійснити їх трансфер.

4. Розробити схему трансферу інноваційно-технологічних продуктів із визначенням термінів, необхідного набору обладнання і техніко-економічним обґрунтуванням даного проекту, встановленням чисельності і кваліфікації персоналу.

5. З метою мотивації трудової активності персоналу запровадити коефіцієнт трудової участі, який би у повній мірі враховував якісні і кількісні показники результативності праці.

Отже, процес вдосконалення планування інноваційно-технологічного розвитку підприємства можна подати у вигляді схеми (рис. 1).

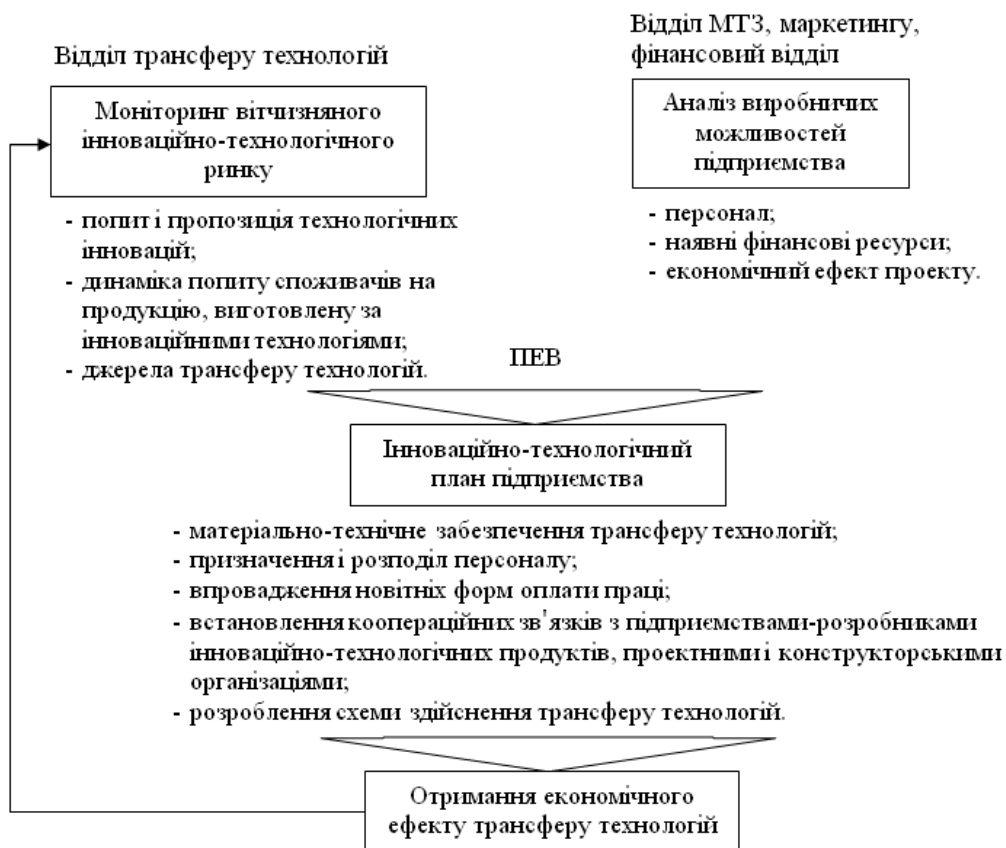

Рис. 1. Структурно-логічна схема планування інноваційно-технологічного розвитку підприємства

До того ж, економічний ефект, отриманий від комерціалізації інноваційно-технологічного продукту, частково перерозподіляється на зовнішні маркетингові дослідження підприємства, а саме моніторинг вітчизняного інноваційно-технологічного ринку.

ВИСНОВКИ

Отже, вище наведена схема планування інноваційно-технологічного розвитку підприємства унеможливає виникнення відповідних проблем, врахову-

ючи всі можливі фактори впливу на пріоритетні напрями його діяльності.

Список використаних джерел

1. Димитров І.Л. Планирование инноваций как организующее начало процесса реализации инновационного проекта / И.Л. Димитров // Молодой ученый. – 2012. - №12. – С. 197-198.
2. Закон України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій» від

14.09.2006 №143-V (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, № 45, С. 434) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/755-15>.

3. Кондрашева И.С., Киреева Е.В. Проблемы и перспективы развития инновационной деятельности предприятия / И.С. Кондрашева, Е.В. Киреева // социально-экономические явления и процессы. – 2013. - №5(051). – С. 112-115.

4. Мальтишна Н.С., Зарубина Ж.Н. Стратегическое планирование инновационной деятельности предприятия / Н.С. Мальтишна, Ж.Н. Зарубина // IV Международная студенческая электронная научная конференция «Студенческий научный форум», 15 февраля – 11 марта 2014 г. [Электронный ресурс]. – Режим доступу: <http://www.scienceforum.ru/2014/759/319/>